

Ба Шурои диссертациони 6D.KOA-019 назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон (734025, ш. Душанбе, кучаи Буни Ҳисорак)

## ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Камолов Хуршедулло Субҳонқулович дар мавзуи “Татбиқи меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ дар Қисми умумии қонунгузорию ҷиноятии Тоҷикистон”, ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроии ҷазои ҷиноятӣ пешниҳод шудааст (Душанбе, 2023)

Дар замони имрӯза ҷараёнҳои ҷаҳонишавӣ ва рушди муносибатҳои ҳуқуқии байнидавлатӣ тақозо менамояд, ки дар марҳилаи муносири инкишофи ҳуқуқи байналмилалӣ бештари муносибатҳое, ки дар ибтидо мавзуи танзими ҳуқуқи дохилидавлатиро ташкил медоданд, аз тарафи ҳуқуқи байналмилалӣ ба танзим дароварда шаванд. Бахусус, масъалаи мавқеи ҳуқуқии санадҳои ҳуқуқии байналмилалӣ дар низоми қонунгузорию миллии ва бартарияти меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ нисбат ба меъёрҳои ҳуқуқи дохилидавлатӣ аз ҷумлаи масоили мубрам буда, дар атрофи онҳо муқаррароти қонунгузорӣ ба таври мухталиф тавзеҳ дода мешавад.

Беҳуда нест, ки яке аз самтҳои муҳимми сиёсати ҳуқуқи ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистонро тибқи банди 26 Консепсияи сиёсати ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2018-2028, ки бо фармони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 6 феввали соли 2018, таҳти №1005 тасдиқ гардидааст, мутобиқ намудани меъёрҳои қонунгузорию ҷиноятӣ ба талаботи санадҳои ҳуқуқии байналмилалии эътирофнамудаи Тоҷикистон ташкил медиҳад. Аз нигоҳи илми ҳуқуқи ҷиноятӣ омӯзиш ва баррасии татбиқи меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ дар Қисми умумии қонунгузорию ҷиноятии Тоҷикистон дар шароити кунунӣ яке аз масъалаҳои мубрам маҳсуб меёбад.

Дар робита ба масъалаи болозикр, муаллиф аҳаммият ва ҷойгоҳи меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ дар низоми ҳуқуқи миллӣ, ҳамзамон, масъалаҳои доираи татбиқи онҳо дар ҳуқуқи ҷиноятӣ, афзалияти меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ нисбати муносибатҳои мушаххаси ҳуқуқи ҷиноятиро мавриди таҳқиқи комили илмӣ қарор додааст.

Аз рӯзҳои аввали ба даст овардани истиқлолият ва ташкили давлати ҳуқуқбунёд дар Ҷумҳурии Тоҷикистон чараёнҳои ташаккул ва такмили қонунгузори миллӣ бо назардошти талаботи санадҳои ҳуқуқи байналмилалӣ оғоз ёфт. Вобаста ба ин, мафкураи нави сиёсӣ пойдор гардид, ки ҳамчун асоси фаъолияти берунӣ ва дохилӣ – эътирофи бартарияти ҳуқуқи байналмилалиро муайян намуда, дар баланд бардоштани нақши он дар низоми қонунгузори миллӣ мусоидат кард. Бо мурури замон қонунгузори Тоҷикистон хусусиятҳои ҳуқуқи байналмилалиро дар худ касб намуда, дар он меъёрҳо ва принципҳои умумиэътирофшуда мустаҳкам гардида, шартномаҳои байналмилалии нав ва қаблан аз тарафи ИҚШС имзонашуда, мавриди татбиқ қарор дода мешаванд.

Тоҷикистон баъди ба даст овардани истиқлолият чун узви ҷомеаи ҷаҳонӣ барои таъмини ҳуқуқи озодиҳои фитрии инсонӣ шаҳрванд ба бисёре аз санадҳои ҳуқуқи байналмилалӣ аъзо шуда, меъёрҳои қисми зиёди онҳоро дар қонунгузори миллӣ имплементатсия намуда, ба як қатор санадҳои меъёрии ҳуқуқи миллӣ, аз ҷумла, ба қонунгузори ҷиноятӣ тағйир иловаҳо ворид намудааст.

Муаллиф изҳор медед, ки ҳуқуқи байналмилалӣ низоми ҳуқуқи мураккаб ва ба худ ҳосе мебошад, ки таъсири он ба низомҳои ҳуқуқи миллӣ доимо меафзояд. Дар институтҳо ва принципҳои ҳуқуқи байналмилӣ аз ибтидо ғояҳои умумидемократӣ мустаҳкам гардидаанд, ки асоси онҳоро ҳимояи манфиатҳои тамоми башарият ташкил медиҳад. Бо назардошти масъалаҳои мазкур аз нигоҳи илмӣ-назариявӣ таҳқиқоти муаллиф дар шароити муосир мубрам ба ҳисоб меравад.

Дар замони имрӯза ҳуқуқи байналмилалӣ ба сифати ҳуқуқи «намунавӣ» хизмат мекунад, ки дар заминаи он қонунгузори

дохилидавлатӣ ташаккул меёбад. Дар робита ба ин, бо назардошти асосҳои адолат ва раҳмдилӣ, баҳодихии объективи хубу бад ва дигар гоҳҳои арзишманди инсонӣ бояд мазмун ва аҳаммияти ҳақиқии ҳуқуқи ҷинойтӣ барқарор карда шавад.

Аз гуфтаҳои болозикр бармеояд, ки институти татбиқи меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ дар Қисми умумии қонунгузори ҷинойтии Тоҷикистон дар шароити муосир яке аз масъалаҳои муҳими ҳуқуқи ҷинойтӣ ба ҳисоб рафта, омӯзиши пурра ва ҳамҷонибаро талаб менамояд. Аз ин рӯ, мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионии Камолов Х.С. муҳаббат ва саривақтӣ мебошад.

Аз таҳлили амиқ ва баррасии ҳамҷонибаи масъалаҳои дар автореферат зикргардида ба хулосае омадан мумкин аст, ки сохтори таҳқиқот пай дар пай ва бо риояи мантиқи илмӣ таҳия гардидааст. Автореферати диссертатсия ҳаммаи талаботҳои ҷойдоштаро дар ҳудудҳои ғунҷонида, натиҷаҳои пурра ва босамари таҳқиқотро ифода намудааст.

Аз мазмуну муҳтавои автореферати мазкур бармеояд, ки муаллиф вазифаҳои дар наздаш гузошташударо дар сатҳи дахлдор иҷро намуда, нуқтаҳои илмӣ асоснок ва тавсияҳои амалии судмандро ҷиҳати рушди илми ҳуқуқшиносии ватанӣ ва таҷдиди қонунгузори соҳа манзур намудааст, ки аз манфиат орӣ нестанд. Бе тардид, натиҷаҳои таҳқиқоти гузаронидашуда на танҳо аҳаммияти назариявӣ доранд, балки дар амалия низ мумкин аст, фаррох истифода бурда шаванд.

Бояд зикр намуд, ки таҳқиқоти рисолаи илмӣ муаллиф дар заминаи сарчашмаҳои нодири таърихӣ-ҳуқуқӣ, қонунгузори милли ва байналмилалӣ гузаронида шуда, тавассути он роҳҳои ҳал ва тақмили қонунгузори соҳа баҳри танзими институти татбиқи меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ дар Қисми умумии қонунгузори ҷинойтии Тоҷикистон пешбинӣ гардидааст.

Аз мазмуну муҳтавои автореферати мазкур бармеояд, ки муаллиф то ҳадди зарурӣ масъалаҳои дар наздаш гузошташударо ҳал намудааст, вале

новобаста ба ин, баъзе масъалаҳое дар ин самт ҳамоно боқӣ мондаанд, ки таҳлилу баррасии алоҳидаро талаб менамоянд.

Аз ҷумла, муаллифро зарур буд, ки дар таҳқиқоти диссертатсионӣ ба масъалаи таҳлили муқоисавии ҳуқуқии қонунгузории ҷиноятӣ давлатҳои хориҷӣ дар самти татбиқи меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ таваҷҷуҳи бештар равона менамуд.

Тавсияи болозикр ба мазмуну моҳияти диссертатсияи муаллиф костагӣ ва духурагиرو ба миён наоварда, баръакс василаи пурра ва мустаҳкам намудани онро ифода менамояд.

Дар маҷмӯъ, аз таҳлилу баррасии автореферати мазкур ба хулосае омадан мумкин аст, ки Камолов Хуршедулло Субҳонқулович хангоми навиштани рисолаи илмӣ дар мавзӯи “Татбиқи меъёрҳои ҳуқуқи байналмилалӣ дар Қисми умумии қонунгузории ҷиноятӣ Тоҷикистон” қобилияти баланди эҷодкорӣ нишон додааст. Мазмун ва муҳтавои автореферати диссертатсия ба «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ», ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ гардидааст, мувофиқ буда, муаллифи он ба дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ сазовор мебошад.

**Такриздиханда:**

Раиси суди ноҳияи Ёвони вилояти Хатлон,  
номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ,

Абдуллозода Ҷ.А.

**Имзои Абдуллозода Ҷ.А.-ро тасдиқ мекунам:**

Сардори Шуъбаи умумии суди  
ноҳияи Ёвони вилояти Хатлон

Хусейнзода У.



« 06 » 12 2023 с.

**Суроға:** Ҷумҳурии Тоҷикистон, вилояти Хатлон, Суди ноҳияи Ёвон,  
735310, ноҳияи Ёвон, кӯчаи Меҳвар, 6; Тел.: (83141) 2-30-00; факс: (83141)  
2-26-23; сомона: [www.yovon.sud.tj](http://www.yovon.sud.tj); e-mail: [info@yovon.sud.tj](mailto:info@yovon.sud.tj).